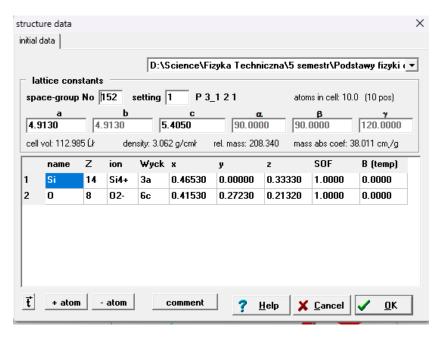
Dyfrakcja na krysztale SiO₂

Przemysław Ryś

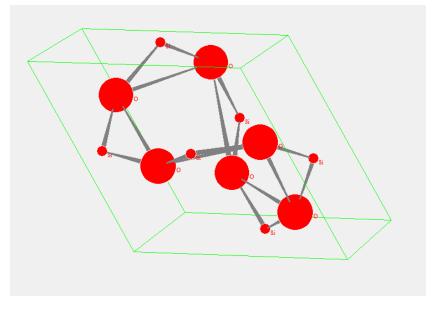
November 2022

1 Narysowana komórka elementarna

W projekcie analizie poddam strukturę SiO₂, której numer grupy przestrzennej to 152, a nazwa symetrii przestrzennej to P3₁21. Z kolei jej kod w bazie COD (Crystallography Open Database) to 1011172.Jest to dwutlenek krzemu, inaczej nazywany krzemionką. Zwykle jest krystalicznym ciałem stałym o dużej twardości. Występuje powszechnie na Ziemi jako minerał kwarc – składnik różnego rodzaju skał, piasku i wielu minerałów. W celu narysowania struktury posiłkujemy się programem PowderCell oraz danymi pobranymi ze strony "http://www.crystallography.net/cod/". Tworząc nową strukturę w programie wypełniamy pola jak na rysunku 1 posiłkując się pobranym ze strony plikiem o rozszerzeniu CIF.W pierwszej kolumnie wpisujemy nazwę, tu mamy dowolność w nazewnictwie, następnie uzupełniamy kolumnę ion gdzie wpisujemy symbol pierwiastka obecnego w związku wraz z wartościowością jonu (najpierw liczba, a potem znak), wtedy liczba atomowa zostanie uzupełniona przez program. Dalej wypełniamy kolumny xyz wpisując w nie położenia atomów. W miejsce a(=b) i c wpisujemy długości boków komórki elementarnej, a w miejsce grupy przestrzennej, grupę naszego związku, czyli 152. Klikając OK otrzymamy komórkę elementarną dla SiO₂ (rysunek 2).

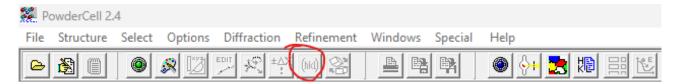
Rys. 1: Komórka elementarna kryształu SiO_2 .

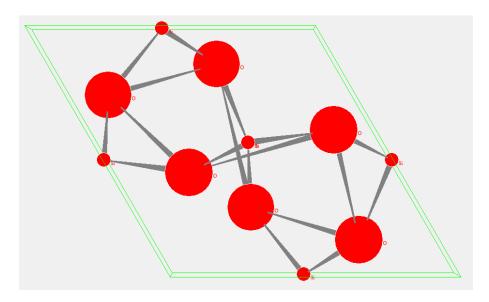
Rys. 2: Komórka elementarna kryształu SiO_2 .

2 Komórka elementarna wzdłuż jednej z głównych osi wraz z elementem semetrii.

By ustawić komórkę wzdłuż jednej z głównych osi krystalograficznych wybieramy opcję z poniższego rysunku 3 i ustawiamy przykładowe hkl jako 001. Otrzymamy w ten sposób ustawienie widoczne na rysunku 4.

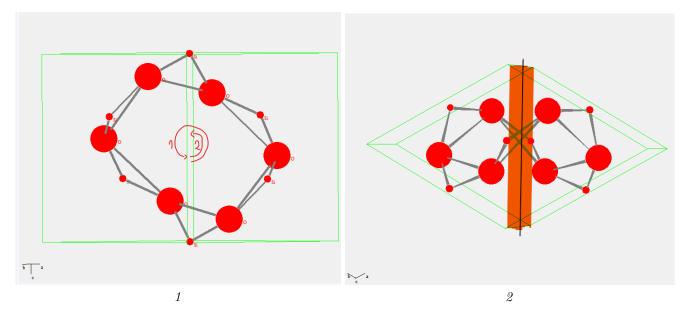

Rys. 3: Wybór ustawienia osi.

Rys. 4: Komórka elementarna kryształu SiO_2 .

Przykładowym elementem symetrii dla tej struktury są obroty 1, czyli $\frac{2\pi}{1}$ oraz 2, czyli $\frac{2\pi}{2}$ wokół osi c, widoczne na rysunku 5.1. Struktura nie posiada elementu symetrii względem odbić, mimo, iż wydawać by się tak mogło z rysunku 5.2 to jej widok z góry zamieszczony z lewej pokazuje, że możliwe są tylko wymienione wyżej obroty. Nie ma też tzw. osi inwersyjnych, gdyż jest to złożenie odbicia z obrotem.

Rys. 5: Elementy symetrii.

3 Wygaszenia systematyczne w danej grupie .

Dla grupy przestrzennej 152 warunki refleksów odnajdujemy na stronie http://img.chem.ucl.ac.uk/sgp/large/sgp.htm. Wyglądają one następująco:

No. 152
Reflection Conditions
(general)

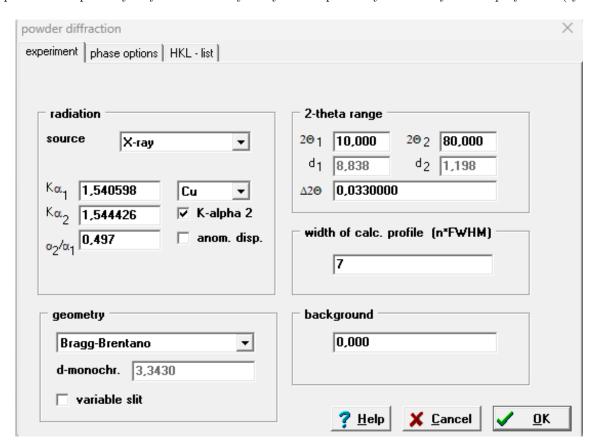
00l: l = 3n

Rys. 6: Warunki refleksów dla grupy przestrzennej 152.

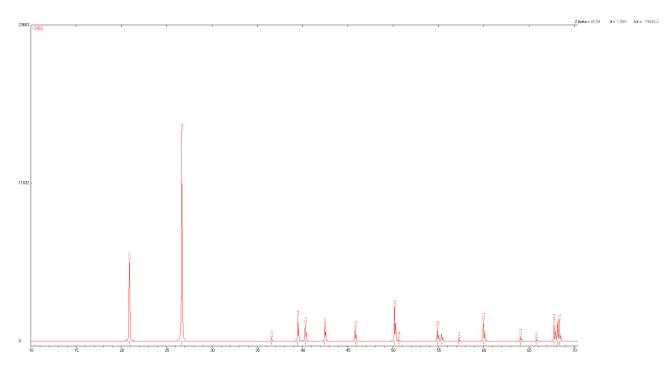
Zatem aby nastąpiło wygaszenie systematyczne w grupie, to powyższe warunki nie mogą być spełnione.

4 Symulacja dyfraktogramu dla lampy o anodzie Cu K- α w zakresie 2θ od 10° do 80° .

Wybierając opcję Diffraction z paska narzędzi programu PowderCell, następnie experiment wypełniamy dane dla kąta 2θ jako zakres od 10° do 80° , jako źródło promieniowanie rentgenowskie, a za anodę K- α miedź, tak jak to zostało pokazane na poniższym rysunku 7. Otrzymamy w ten sposób wykres dla wyniku eksperymentu (rysunek 8).

Rys. 7: Parametry dla eksperymentu dyfrakcyjnego.

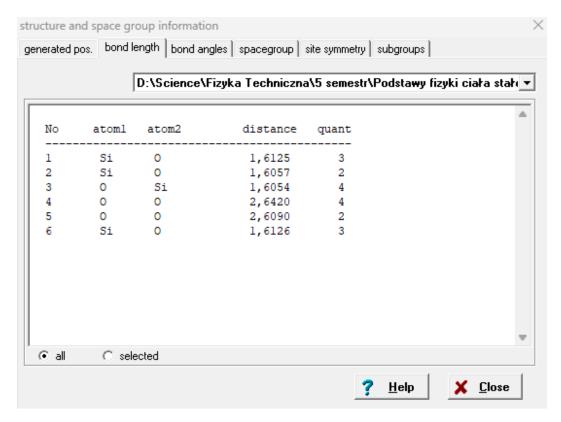

Rys. 8: Eksperyment dyfrakcyjny dla zadanych parametrów.

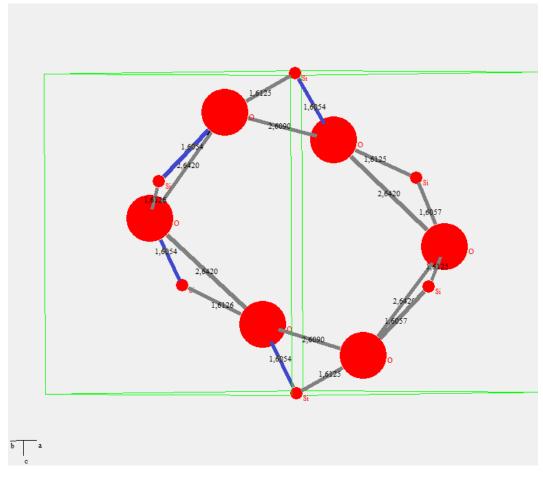
By móc wypisać wszystkie hkl z eksperymentu dyfrakcyjnego wchodzimy w opcje $Diffraction \rightarrow HKL-List$. Wypisując je wedle rosnącego kąta wynoszą one: 100, 011, 101, 110, 012, 102, 111, 200, 201, 021, 112, 003, 022, 202, 103, 210, 211, 121, 113, 300, 212, 122, 203, 023, 301, 031, 014, 104, 032, 302, 220, 213, 123.

5 Najmniejsza odległość między metalem a tlenem.

By móc odczytać najmniejszą odległość między metalem a tlenem dla zadanej komórki elementarnej wybieramy kolejno opcje $Structure \rightarrow Info \rightarrow Bond\ length$. Następnie wybieramy najmniejszą wartość z rubryki distance, która jest trzecią z kolei i wynosi 1,6054Å. Kolorem niebieskich zostały one zaznaczone na rysunku 10.

Rys. 9: Odległości między atomami metalu (krzemu) i niemetalu (tlenu).

Rys. 10: Najmniejsza odległość między atomami.

6 Odległość pomiędzy płaszczyznami w rodzinie.

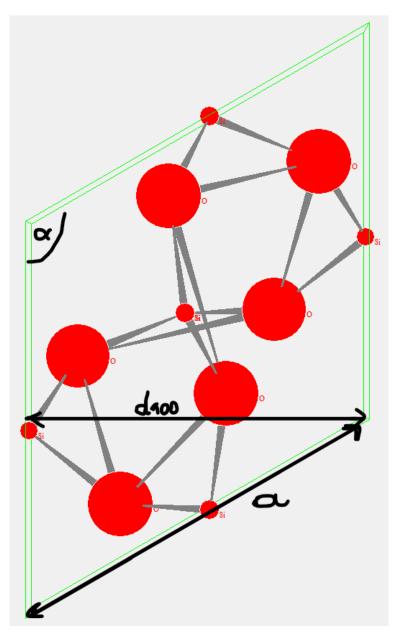
By móc wyznaczyć Odległość pomiędzy płaszczyznami w rodzinie dla której suma h+k+l obliczona dla refleksów widocznych na zasymulowanym dyfraktogramie przyjmuje najmniejszą wartość, ponownie wchodzimy w opcje $Diffraction \to HKL-List$ i wybieramy tylko te hkl których suma jest najmniejsza (rysunek 11). Jest nim tylko hkl=100. Ustawiam widok struktury dla zadanego hkl i następnie obracam go o 90°, uzyskując w ten sposób widok taki jak na rysunku 12. W przekroju komórki otrzymuje zwykły romb. Z porównania wzorów na pole rombu $P=0,5\cdot a\cdot a\cdot sin(\alpha)$, z drugiej strony $P=0,5\cdot a\cdot d_{100}$, otrzymuje odległość między płaszczyznami:

$$d_{100} = a \cdot \sin\alpha = 4,913 \cdot \frac{\sqrt{3}}{2} = 4,25478,$$

czyli dokładnie to, co pokazuje program w piątej kolumnie opcji $Diffraction \rightarrow HKL$ - list.

Н	K	L	2 ⊕ / deg	d/Ĺ	I / rel	JF(HKL)I	MU	FWHM
1	0	0	20,861	4,25478	50,20	25,07	6	0,071

Rys. 11

Rys. 12